

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 223.

V Ljubljani, v petek 29. septembra 1893.

Letnik XXI.

Vabilo na naročbo.

S 1. oktobrom pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEČ“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta . 3 gld.
Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto . 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta . 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Shod volilcev v Radečah.

Iz Radeč, 26. septembra.

Kakor je „Slovenec“ v 219. številki že na kratko omenil, vršil se je preteklo nedeljo, to je, 24. t. m., tu v Radečah volilni shod, katerega sta sklicala naša vrla in zaslužna poslanca gosp. vodja Povše in g. dr. Papež.

Dasi je bilo vreme slabo, se je zbralo vendar od blizu in daleč toliko volilcev, da se mora imenovati udeležba prav zelo obilna. V veliko veselje gg. poslancev je bila sicer jako prostorna soba v gostilni vulgo „pri Martinu“, kjer ima tudi bralne društvo svoje prostore, do zadnjega prostorčka napolnjena. Med navzočimi volilci smo zapazili mnogo jako veljavnih in obče spoštovanih gospodov iz svetnega in tudi nekaj duhovskega stanu.

Ko je bil domači g. župan izvoljen predsednikom shodu, je pričel ob 4. uri popoldne naš državni

poslanec g. Povše poročati o svojem delovanju v državnem zboru.

Z največjim zanimanjem so vsi volilci sledili njegovemu izbornemu poročilu in — rekel bi — neprenehoma so z navdušenimi „živio“-klici in zaporednim ploskanjem že med govorom vseskozi odobraval njegovo zares plodonosno delovanje in načelno postopanje.

Najbolj je zanimalo volilce poročilo o poddržavljenju južne železnice, o davčni preosnovi in o zgradbi savskega mostu.

Ko je g. poslanec končal svoje poročilo in je bilo volilcem stavljeno vprašanje, ali zaupajo poslanecu, ki tako deluje in postopa, je kar jednoglasno zagrmelo: „Zaupamo! Vrlo! Bog živi našega poslanca!“

Drugi je poročal naš deželni poslanec gosp. dr. Papež. Tudi njega so volilci prav pazljivo poslušali in mu, kakor njegovemu predgovorniku, že med poročilom svoje odobravanje in zadovoljnost glasno izražali. Žal, da je moral vsled pomanjkanja časa svoje temeljito poročilo skrajšati.

Izmed vseh reči, o katerih je gosp. poslanec poročal, so se poslušalci posebno zanimali za zgradbo mostu, za preložitve ceste čez Brunk in za preskrbovanje pitne vode. Popolnoma zadovoljni s poročilom in z vspešnim delovanjem v deželnem zboru so mu konečno zapored klicali gromoviti „Živio!“ in „Zaupamo!“.

Po končanem shodu so odmevali glasni „slava“-klici pozdravljajočih volilcev, ko sta se priljubljena gg. poslanca poslavljal in odhajala.

Shod sam se je vršil v najlepšem redu. Na njem smo imeli zopet priliko prepričati se, da naša gg. poslanca neumorno delujeta v blagor našega ljudstva.

Slava in hvala torej našima gg. poslancema, katera sta lahko zagotovljena našega zaupanja; slava pa tudi zavednim volilcem, ki take poslance volijo!

Poročilo državnega poslanca Fr. Povšeta

na volilnem shodu v Radečah dne 24. sept. 1893.

Prav v Vašem okraju, tu v Radečah, obljubil sem kot kandidat za državnozbornsko volitev, da si bom kot izvoljenec Vaš štel v dolžnost, dajati svojim častitim volilcem poročilo o svojem državnozbornem delovanju.

To s tem izvršujem, ter se zahvaljujem, da ste se skoro vsi občinski župani in starešine tu zbrali.

Kot novinec vstopil sem v državni zbor in kakor naravno pridružil se svojim slovenskim tovarišem, katere so na Dunaj kot svoje zastopnike poslale razne pokrajine naše slovenske zemlje. Svest si, da je v državnem zboru delati treba za domovino in osobito za svoj volilni okraj, zbral sem si gospodarsko stroko, v kateri je toliko še treba storiti, osobito v naši domovini. In tako sem po volji svojih slovenskih tovarišev prišel v razne gospodarske odseke, kakor v kmetijski, v narodno-gospodarski, v davčni itd.

V javnih sejah govoril sem osobito o narodno-gospodarskih potrebah naše domovine. V prvem govoru razpravljal sem o kmetijskih razmerah in med drugimi zadevami trudil se tudi za vravno Mirne. Dolgo let vršile so se razprave in dogovori, ker vis. poljedelsko ministerstvo ni hotelo nakazati 50 odstotkov državnega prispevka za vravno te vode, ker polovico stroškov prevzame država le tedaj, če je dotična voda uvrstiti med hudournike.

LISTEK.

Spomini graščinskega odgojitelja.

Vesela in resnična dogodba. Iz češkega. Poslovenil F. H—e. (Dalje.)

Po govejem mesu so bile kotelete z melonovim zeljem, dobro sem se držal. Za tem pride kuretnina, pa nisem vedel, kaj naj s kostmi počnem. „Ali ne bode tega konec?“ mi pade v glavo. „Kvčina, Bog vé, kaj te še čaka!“

Res še ni konca. Kipnence z malinovcem, majhni krozniki in zopet nekaj belega — riž, si mislim. Vzajem tedaj velik „porcijon“, denem v usta — in zavpijem: vsaj je kakor led!

„To pot se je kuharju posrečil sladoled z vanilijo“, reče grofinja.

Sladoled? Led? in meni je bilo vendar tako vroče, kakor bi me bil oparil. Škoda, da sem si tega naložil na kroznik celi Čimborasso, kako naj spravim s kroznika?

„Gospodičina Všetekova“, se obrne grofinja, „spominjate li se na poročnika barona Roubalja, ki je čisto pravil: Meni je pri sreči tako leđeno?“

Gospodičina pritrdi in zmeri z očmi naklad mojega kroznika.

Par trenutkov in tudi jaz sem imel v želodecu cel „snežnik“. Po sladoledu se je streglo z maslom,

sirom in kruhom. Vstanemo, molimo in pijemo črno kavo pri oknih.

Potem mi je rekel grof: „Gospod Kvčina. Nasvetujem vam nekaj. Sprehajajte se nekaj časa z otroci in gospodičino Všetekovo po vrtu ter pogledajte tudi novi svoj dom. Po sprejehu ste prosti, in pri večerji se znabiti vidimo . . .“

Otroka stečeta po klobuke, gospodičina Všetekova si postavi na glavo beli klobuček, v kojem se mi je zdela, kakor lepa salonska pastarica, in šli smo na vrt.

Gospodičina je prišla svojo učenko za roko in šla naprej, jaz z Vladimirom za njo. Se ozrla se ni, niti pogledala ne. Nekaterikrat sem se odkašljaj, da pokažem, da bi se ž njo rad pogovarjal, a ni šlo, nisem imel toliko poguma.

Tako smo prišli do malega stolpa v kotu vrta. „To je glorieta“, razlaga Vladimir. „Pojdite, gosp. Kvčina, zlezemo na njo, zgoraj je krasen razgled.“

Gremo po polžastih stopnjicah navzgor in obstanemo pred léso. Na meni, kot najmočnejšem, je bilo léso vzdigniti. Storim in mala družba stopi na vrh, jaz pa zaprem.

Zares, prelep razgled je bil. Tu se osmelim reči gospodičini Všetekovi: „Kako lepa prirodna slika! Tam siva trdnjava z visokimi stolpovi sredi gozda, tu pod nami razkošne grede cvetlic, tam pretaka zelen travnik kristalnati potok. Rad se mudim pri vodi, in vselej si mislim, da — je tok reke enak človeškemu življenju.“

„Duhovita misel, popolnoma nova“, se odreže gospodičina, „Gabrijeli jo naložim za pismeno nalogo.“

Čutil sem breco in vprašam mladega grofa, kako se imenuje ono selo v dolini.

„To so Bukovane, pripeljejo se danes tja škof“, odgovori.

„Aha, mhm“, pritrujem, „to je tje, kjer je bedasti Derda . . .“ oj neljubi spomin!

Gospodičini Všetekovi je bilo gori prevroče.

Kot galantni vitez se pripognem, da léso nadvzdignem. Toda ne bode li danes konec nesreč?! Léso se noče vdati. Ko se zopet pripognem in napnem — resk! počí mi obleka na križi. Ves osramoten, zbežan in jezen, posebno, ker se je mladi grof glasno smejal, se poravnam, toda lesa še nič. Kaj storiti? Do noči nismo mogli ostati? Ozrem se po družbi, nadvzdignem in — odprto je bilo. Raz glorieta stopimo — jaz pa v posebni gloriiji. Veselje za sprehod mi je minulo.

Po potu domov sem moral v raztrgani suknji z grofom naprej, kar mi ni bilo prijetno. V gradu srečam slugo, in ga vprašam, mi li hoče zakrpati suknjo?

„To pa“, reče, „seveda, če obleče gospod profesor drugo suknjo.“

Izgovarjam se, kar je moč: „Veste, moj kovčeg . . . Morde mi preskrbite šivanko in nit?“

„Menda ne boste sami . . .“ méni sluga. „Le

Skušal sem v govoru dokazati, da, četudi Mirna ne izvira iz gorā, kakor n. pr. potoki v planinskih krajih, vendar prihrumi tako naglo in preplavlja travnike ter jih opustošuje, da se mora tudi tej vodi priznati lastnost hudournika.

Minister je potem udal se moji prošnji in odločil 50 odstotno državno podporo. Želim le, da se potrebne priprave domā doženejo, da se uredi tok tej vodi, ker prepričan sem, da bo ta vravnava v veliko korist vsem lastnikom zemljišč ob Mirni.

V drugem govoru dokazoval sem potrebo poddržavljenja južne železnice. Res imamo že desetletja južno železnico, toda kaj pomaga nam, ko so njeni prevožni tarife tako silno visoki. Navedel sem v dokaz, da iz daljnega „Selzthal“ na Zgornjem Štajerskem velja vožnja vagona desk do Trsta prav toliko, kakor iz postaje sevnjske, na katero vozijo blago gospodarji iz mojega volilnega okraja. Kazal sem na tarife, kakoršni veljajo na državni železnici, in navedel številke, ki jasno govoré, koliko večje tarife ima južna železnica in kako krivično so vsi oni kmetovalci, bivajoči ob južni železnici, zadeti.

Vsaj prav za kmetijske pridelke je nizki tarif prepotraben, ker le tedaj, ko se zamorejo po primerno nizki ceni prevažati, se splača, take surove pridelke pošiljati v daljni svet. Vsaj prav iz tega razloga podeljujejo kmetovalci, ki so oddaljeni od železnic, drva v oglje, da zmanjšajo troške za prevožnjo do železnice.

Kaj mi pomaga, svoje blago pošiljati v svet, če pa me vožnja skoro toliko stane, kakor skupim za blago. To je ravno uzrok, da sušimo sadje, ali da ga podelamo v sadno vino, ker so troški za odpošiljatev sadja toliki, da se ne splača na odpošiljatev misliti.

Južna železnica je le privatno podjetje, in zato ona dela, kar smatra za se ugodno. Če pa bi bila ta proga državna, zamorejo se poslanci potegniti v zboru za pravične tarife. In ker se bliža leto 1896, v katerem ima ces. vlada priliko, da zopet vzame v svojo last južno železnico, štel sem si kot poslanec takega okraja, ki je navezan na to železnico, v dolžnost, o pravem času potegovati se za to, da naj država poddržavi to železnico, kar bo brezdvomno v veliko korist toliko kmetijstvu, kolikor tudi obrtniki v teh okrajih.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. septembra.

Mladočeški manifest. Mladočeši so se bajé že pri tistem posvetovanju, katero je bil razglašal policijski komisar Nostitz, sklenili, da izdajo manifest na narod. Izvolili so odbor, da izdela manifest. Dne 24. t. m. je dotični odbor ta manifest predložil novemu shodu mladočeških poslancev. Shod ga je odobril in sklenil, priobčiti ga na dan sv. Vavčava; ali so se pokazale težave, kako ga pri-

dajte suknjo zvečer pred vrata, bodem že skrbel, da bode jutri cela.“

Grem v svojo sobo, vležem se na mehki divan in prižgem svojo pisano smodko. Ob osmih pride sluga po mene k večerji.

Grof je obiskal z grofinjo popoldan sosedno plemiško družino in se še ni vrnil. Večerjali smo tedaj brez njih. Jedi je bilo dovolj, okusnih, toda spomin na razpoko me ni zapustil. Zato se izgovorim na trudnost po potu in grem v svojo sobo. Tema je že bila. Sluga me spremi z dvema svečama na svečniku.

V sobi začnem gori pa doli hoditi, jezno pre-mišlujem današnje dogodke. Nesreča za nesrečo! Smodke, kojih dohodarnik ni hotel, pozdrav v Bukovanih, primerljeji pri kosilu in slednjič razpoke! Dozdevalo se mi je, kakor bi me grofinja previsoko gledala, Všetekova — lepo dekle — je prevzetna. Pogledam v zrcalo. Seveda, kako je mogel komu dopasti mladenič v taki črni obleki iz debelega sukna! Vsaj še sam s seboj nisem bil zadovoljen, in ker se mi moje misli niso dopadle, sklenem, da pojdem spat. Slečem se in obesim suknjo zunaj. Vležem se v posteljo in denem pod noge svojo pisano ruto.

Ni dolgo trajalo, zaspal sem. V sanjah vidim velikansko kumaro, kako mi skače iz krožnika. Letim za njo, padem in ne morem vstati. V tem opazim, da mi je suknja počila. Sram me je, in dobro, da sem se zbudil.

(Dalje sledi.)

občiti. „Narodni Listy“ se branijo priobčiti ta manifest, ker se bojé, da bi vlada kaj ne storila proti njim. Sklenili so ga torej posebej izdati in pridejati raznim listom, ali niso mogli dobiti tiskarne v Pragi, da bi ga tiskala. Mladočeške tiskarne se bojé, staročeške in nemške pa ne marajo kako podpirati Mladočehov. Če so dobili tiskarno, ne vemo. V manifestu se navajajo češke težnje v državno-pravnem in naroduem oziru, boji, ki so jih imeli Čehi za te svoje zahteve od začetka parlamentarne dobe; trdi se, da se vlada ni ozirala na češke želje, temveč je le podpirala germanizacijo in centralizacijo. K koncu manifest omenja slavnosti spomina kraljevega reskripta ter odbija od mladočeške stranke vso krivdo za izgrede. Poslanci zagotavljajo, da se bodo nadalje še vedno držali sedanje politike.

Masaryk je torej odložil svoj mandat. Povod je bajé čudno postopanje mladočeških zaupnikov iz njegovega okraja. Ti so na nekem shodu se pač izrekli, da popolnoma odobravajo njegovo postopanje, ob enem pa tudi vsprejeli neko resolucijo, ki odobrava postopanje mladočeškega kluba, torej odobrava postopanje mož, ki so obsodili Masarykovo postopanje. Masaryk se je pa nadejal, da se izrekó odločno, da obsojajo postopanje mladočeškega kluba v aféri z dr. Gregrom. Dr. Gregor je pač vesel, da se je znebil jednega najnevarnejših tekmecev. Masaryk je, kar se nadarjenosti tiče, gotovo prekašal dr. Gregra in bi bil utegnil kedaj še veliko vlogo igrati. Govorilo so je pa že precej dolgo, da se odtegne političnemu življenju, ker bi drugače težko postal redni vseučiliški profesor.

Spomenik Devici Orleanski. Minolo nedeljo položil se je v Vaucouleursu temeljni kamen za spomenik Devici Orleanski. Verdunski škof je imel govor, v katerem je pozdravil ministra lepih umetnostij, Poincaré-a, kateri je zastopal vlado, potem proslavljaj sv. očeta, katerega srce bije za Francijo. Minister se je zahvalil škofu, da je on sprožil misel, da se postavi ta spomenik. Končal je svoj govor z nastopnimi, jako pomenljivimi besedami: „Ivana je bila prava osnovateljica francoske domovine, katera je našla svojo moč in končno trajnost v francoski revoluciji. Naj so dogodki stoletij bili kakeršni koli, Ivana je razsvetlila s svojim sijajnim pojavom domovino. Bila je jutranja zarja domovini, čisti žar njen še danes osvetljuje Francijo, plava nad strankami in nikakor ni njen duh vjetnik kake sekte, skupine ali šole. Vsak izmej Francozov ima pravico in jednako dolžnost, občudovati Ivano, kajti ona združuje in zastopa, kar je skupnega vsem Francozom, nepremakljivo udanost domovini in strast za narodno nezavisnost in veličje.“ — Ta govor je nekak protest proti temu, da se katoliška cerkev lasti Devici Orleanske in jo je imenovala za svetnico. Ministru ni, kakor je videti, katoliška cerkev nič več, kakor kaka druga skupina, recimo kaka prostozidarska loža. Dokler bodo vladali taki nazori v francoskih vladnih krogih, jim pač katoliki zapupati ne morejo. — Pri banketu je župan vaucouleurski napil ministru in škofu z željo, da se vse stranke v Franciji zedinijo pod zastavo Ivane orleanske. To bode pač sedaj še le prazna želja, ker še v tem niso jedine, kaj predstavlja ta zastava. Katoliki jo smatrajo za katoliško, prostozidarji jo pa proglašajo za brezversko, kakor se vidi iz ministrovega govora, ki ni z nobeno besedo priznal, da bi bila vera kako vodila Ivano pri njenem delovanju.

Predsednik republike v Beauvaisu. Predsednik francoske republike je pri prihodu v Beauvais je bil jako prijazno vsprejet. Škof Fuzet je, predstavljajoč duhovščino naglašal, da duhovniki zmatrajo za dolžnost, da se vera ne vlačí v človeške strasti, da se pozabijo stare razprtije, da odkritosrčno vsprejmejo republikansko ustavo. Uče pa evangeljska načela, ki krepe dušo, pospešujejo poštene nrave in osrečujejo narode. On se nadeja, da kmalu preneha razcepljenost francoskih strank, da bodo vse jedino delovale za blagostanje in pravno velikost domovine. Duhovniki prosijo Boga za jedinstvo v postavah in napravah, za slogo in strpnost mej vsemi razredi. Carnot se je zahvalil za ta voščila izvira-joča iz najčistejše ljubezni do domovine. Če se izpolni želje, katere je izjavil škof, bode dosežen njegov smoter, velikost drage domovine in sloga vseh njenih otrok in združenje vseh močij pod republiko. Besede predsednikove so pač lepe, ali kaj hočemo, ker ostanejo le besede, vlada pa katoliško cerkev dalje preganja.

Bolgarska vlada je zastopnikom v Sofiji naznanila predloge, kako bi se mogel imeti boljši

razgled nad tuje. Da se odstranijo oni slučaj, ki bolgarska oblastva s tujei ravna jo kakor z domačini, pozivlje bolgarska vlada zastopnike drugih držav, da jej naznanijo osebe, ki so pod njih varstvom, ter osebam, ki morajo imeti redno potne liste, dajo še liste za bivanje v Bolgariji. Tujim podložnikom, kateri ne bodo mogli dokazati dokumentarično, v kateri državi imajo državljanstvo, se bode dal določen obrok, da si potrebne papirje preskrbe. Če v tem obroku ne izkažejo svojega podložništva, se bodo pa iztirali. Seznam tujih podložnikov, bode sporočila vlada vsem političnim oblastvom. Vse države razen Grške so zadovoljne s tem, da misli Bolgarija strožje paziti na tuje. Bolgarska vlada očitno hoče s tem narediti konec mnogim neprijetnostim, posebno konec hujskanju ruskih agitatorjev, ki kot Bolgari vznemirjajo narod, ali ko jih primejo, pa pokažejo ruske potne liste. To sedaj ne bode mogoče. Vlada bode vedela, kdo so tuje in lahko nanje pazila.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. septembra.

(Deputacija pri trgovinskem ministru v Kočevju.) V Kočevju sta se ob priliki slavnostne otvoritve dolenjske železnice dne 27. poklonila trgovinskemu ministru deputacija iz Metlike in Črnomlja proseč za podaljšanje železnične proge do Karlovca. Marki Baquehem je odposlanca prijazno sprejel ter zagotovil, da bo vlada uvaževala naznanjene želje ter stvar pospeševala kolikor bo v njeni moči.

(Slovensko gledališče.) Prva predstava bo v nedeljo dné 1. oktobra. Predstavljalí bodo burko: „Dolenjska železnica“, katero sta predelala po češkem izvirniku Fr. Štolbe + Fr. Gestrin in Ign. Borštnik. — Vsprejemlje se naročnina za 40 predstav po vrsti brez izjeme, katera velja tudi, če se bode vstopnina za nenaročene sedeže povišala. — Cene so nizke. Tudi sedeži na galeriji se od-dajo na predplačo. Prva opera bo v sredo 4. okt. — Peli bodo Mascagni-ja slovesno „Cavalleria rusticana“.

(Na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu) konča se šolsko leto koncem oktobra. Prihodnje šolsko leto prične se dne 3. novembra. Plačujoči učenci se sprejemajo še do dne 20. oktobra t. l., ker je obrok za vlaganje prošeni podaljšán od veleslav. deželnega odbora.

(Šolsko leto 1893/94) v goriški bogoslovnici prične se 5. oktobra s „Pridi sv. Duh“. Zvečer se pričnejo duhovne vaje.

(V komisijo za pogozdovanje Krasa) je bil dné 21. septembra v Postojni izvoljen kot zaupnik gosp. Leopold Dekleva; dobil je pri volitvi 23 glasov, gosp. Jurij Kraigher pa je dobil 17 glasov.

(Premeščenja.) Sodnik v Boveu g. Dukič pojde v Sežano; g. Rutar iz Castelnuovo v Kanal; Pristav dr. Cristofelletti iz Gorice kot sodnik v Kapodistrijo. Pristav Bartolomej iz Kapodistrije v Bovec. Namestni državni zastopnik Čnersich iz Rovinja v Trst; na njegovo mesto pride pristav Okretič, do sedaj v Sežani.

(Dolenjska železnica.) Z Dolenjskega se nam poroča: Post tot discrimina rerum smo vendar pričakali, da se je odprla proga Ljubljana-Kočevje. Slišijo se razni glasovi o tej železnici. Tarife vožne so previsoko nastavili, to zelo tožijo ljudje. S strahom ljudi navdaja garancijska postava. Bog dal, da bi bil ta strah prazen. Slišale so se opravičene pri-tožbe med tem časom, ko so delali železnico. Bog dal, da bi zanaprej bilo vse v redu! Strahom smo zrlí za vlakom in vzdihnili, da bi nikdar vlak ne pripeljal kakšnega žida na Dolenjsko. Te vrste ljudij nas varuj Bog! — Med Vel. Laščami in Ortenekom se je velik kos zemlje odtrgal ter zasul železniški tir, tako da se delavci morali delati 26. t. m. med dežjem in tudi po noči od 26. do 27. t. m., drugače slavnostni vlak ne bi bil mogel iti.

(V kn. šk. bogoslovje v Mariboru) so vsprejeti gg.: A. Drogenik iz Kostivnice, Fr. Bohak iz Poličan, J. Erker iz Laporja, Iv. Grobelšek iz Žiž, Jož. Hohnjec od Sv. Petra pod Slov. gor., Frid. Horvat od Sv. Lenarta pri Veliki nedelji, Iv. Jancič iz Laporja, Jož. Krohne iz Radeč, Fr. Krulje iz Brežic, Jož. Musi z Vranskega, Jož. Panič iz Središča, Al. Potočnik iz Središča, J. Povalej od Sv. Jurja ob južni žel., Jož. Somrek iz Čadrama, Fr. Strelec od Sv. Marjete niže Ptuj, Anton Sorn iz Celja, Ivan Topolnik od Sv. Križa pri Ljutomeru, Fr. Trop iz Ormoža, Mat. Zemljčič od Sv. Petra pri

Radgoni, Melb. Zorko iz Zdol, Jož. Žekar iz Olimja. Novo šolsko leto 1893/4 začne se v nedeljo 1. okt., popoldne ob 5. uri z duhovnimi vajami.

(Najdeno mrtvo truplo.) Iz Sturij: Mrtvo našli so v petek v občinskem šturskem gozdu na Vipavskem neko ženo. Odkazovali so opravičencem drva in med obrasenim skalovjem daleč od poti dobili mrtvo truplo. Naznanilo se je takoj c. kr. sodnji v Vipavo, ta zopet v Ljubljano, od koder je prišel odgovor, da se brez zadržka sme takoj pokopati. Sodi se, da je bila neka umobolna reva iz Cirknega, ki je pred kakimi sedmimi tedni tod hodila in sama pravila, da je iz Cirknega na Goriškem, a da gre k angelom varhom — na Otljico — k sveti maši. Najbrž je zgrešila pravo pot in v zaraščenem temnem gozdu onemogla se hotela odpočiti. Tako je zadremala, a ne več ostala. Pokopali so jo na šturskem pokopališču.

(Pastoralna konferenca) za ribniški dekanat bo dne 18. oktobra. Začetek bo ob 9. uri.

(Poročena) sta bila včeraj ob pol 4. uri popoldne v mestni župni cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani gospod dr. Oton Valenšak, odvetniški koncipijent, in gospica Marija Magd. Pok, hči tukajšnjega posestnika in klobučarskega mojstra.

(Iz Radeč.) Od poklicanih krogov se govori in dela na to, da se uvede pri nas pasji davek. S početka se je nameravalo vsacega psa, razven potrebnih hišnih varuhov in mesarskih psov obdačiti z 2 gld. na leto. Toda ker se je pa to vendar le zdelo nekoliko preveč po natančnejšem presdanku, se je nameravani pasji davek sedaj znižal na 1 gld. Mi odobrujemo misel, da se vpelje omenjeni davek, in sicer zato, ker bi s tem z jedne strani občina nekoliko pridobila, z druge strani bi se pa pomanjšalo število nepotrebnih psov, katerih je v resnici pri nas preveč. Upamo in želimo torej, da bi bila zadeva o pasjem davku le kmalu dognana. — Na naši šoli ste že lansko šolsko leto morali oskrbovati pouk v vseh štirih razredih samo dve učiteljski moči. Tudi letos je še tako, kajti, dasi so sedaj tri moči tu, ima jedna zaradi bolezni vendar odpust. Čudno se nam zdi, kako da poklicana šolska oblast ne ukrene pravočasno potrebnega in ne reši zadeve gledé nameščenja nove učiteljske moči, dasi ravno je krajni šolski svet že davno izvršil, kar je bila njegova naloga. — Vsled obilnih povodenj na Kranjskem in Štajerskem, o katerih ste poročali v svojem cenjenem dnevniku, je Sava tako zelo narastla, da smo bili zopet tri dni od splošnega prometa ločeni, ker brodniki niso mogli voziti z brodom. Zares prepotreben je tu most čez Savo! Pa vsaj sedaj ga bomo vendar le dobili gotovo. Sedaj je Sava zopet precej padla, tako da so počitnice, katere so uživali brodniki one tri dni, zopet pri kraju.

(Župnijskega izpita) vdeležili so se v Trstu pretekli teden tile gospodje župnijski upravitelji: Fr. Stefanuti v Draguči; Ljud. Zvaček v Goligoriei, Fr. Haček v Račicah, Ant. Nedved v Šterni, Jos. Velhartický v Riemanjih in Anton Uleigrai, duh. pomočnik v Trstu.

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) O. g. Anton Slatinšek, župnik pri Sv. Kungoti na Pohorju, je dobil župnijo na Ponikvi. O. g. Anton Inkret, začasno v pokoju v Vojniku, je postal provizor pri Gornji Sv. Kungoti. O. g. Matej Strakelj, kaplan v Sentilju v Slov. goricah, gre za korvikarja k stolni cerkvi v Mariboru, č. g. Jakob Cinglak, kaplan v Selnici ob Dravi, za kaplana v Sentilju v Slov. goricah, č. g. Jožef Kranjc, kaplan v St. Petru pod Sv. Gorami, na Vransko, č. g. Ivan Munda, kaplan na Vranskem, v Loko, č. g. Fr. Ogrizek, kaplan na Prihovi, v St. Peter pod Sv. Gorami, č. g. Ivan Zadravec, kaplan v Galiciji, na Prihovo in č. g. Viktor Weixler, kaplan v Loki, v Selnici ob Dravi.

(Razpisane župnije) so v ljubljanski škofiji do dne 31. oktobra nastopne: Javor, Draga, Trebelno, Bohinjska Bistrica, Šturje, Želimiže in Naklo.

(V Železnike) je za kapelana imenovan novomašnik g. Fr. Božič.

(Razpisane službe.) Služba notarja v Postojini do 15. oktobra. — Služba nadučitelja v Starem Trgu pri Poljanah, v okraju črnomaljskem, do 18. oktobra. — Tretjo učiteljsko mesto v St. Rupertu, drugo učiteljsko mesto v Veliki dolini, učiteljsko mesto na jednorazrednici v Bransko-Kal, vse do 21. oktobra pri okr. šolskem svetu v Krškem. — Služba učitelja na jednorazred-

nici v Dolu, in na jednorazrednici v St. Lambertu do 15. oktobra, in na jednorazrednici v Prežganju do 5. oktobra pri okr. šolskem svetu v Litiji.

(V Konjicah) napravi dne 15. oktobra „Katol. politično društvo“ svoj shod, katerega se bo udeležil tudi državni poslanec g. Fr. Robič. Odbor razposlal je nastopno vabilo: „V nedeljo, dne 15. oktobra 1893 popoldne ob treh bode zopet zborovalo naše „Katoliško politično društvo“ v Konjicah. K temu zborovanju uljudno vabi društveni odbor vse svoje društvenike in tiste, ki hočejo temu društvu pristopiti. Ni treba omenjati, kolikega pomena je to društvo. Rečemo le, naj bi bilo ono prav toplo ognjišče, okoli katerega bi se zbirali zavedni možje vsega okraja, da bi se ogrevali za našo sveto vero in za mili narod slovenski. Naše društvo se je porodilo pred 23 leti, v onih burnih časih, ko je lažiliberalizem najlepše cvetel. Ono je v tem času že veliko storilo, da se vtrdi versko prepričanje in se prebudi narodna zavest. V svojih raznih izjavah je ono glasno tirjalo ravnopravnost slovenskega jezika v šoli in uradu. Hvala večnemu Bogu, očitno je začel pojemati lažiliberalizem, zato pa še ne sme mirovati naše „Katoliško politično društvo“. Dela pa se mu pač ne manjka. Kje je še toliko zaželeno in v postavah zagotovljena enakopravnost slovenskega jezika, kje je slovenskemu kmetu ugodnejša volilna pravica? Kje toliko drugih za obstanek kmeta, kakor rokodelca in obrtnika neogibno potrebnih postav? In ravno naše društvo ima ta blagi namen pomagati k splošnemu blagostanju. Ta svoj vzvišeni namen bo pa le tedaj doseglo, ako bode udeležba od strani udov prav obilna. Zato bodite vi domačini, vi sosedje Šenjernejčani, Žičani, Ločani, Čadramljani, Prihoveljani in vsi drugi, katerih sijajna imena so v matici „Katol. političnega društva“ častno vpisana, s temi vrsticami bratski povabljeni k zborovanju v Konjice. Združimo se k skupnemu složnemu delovanju na katoliški podlagi za mili slovenski rod, za čast in slavo skupne avstrijske domovine, po vzvišenem geslu svetlega vladarja: „Z družinimi močmi!“

(Kralj srbski Aleksander I.) dospel je 28. t. m. v Opatijo s svojim očetom Milanom. V spremstvu njegovem so: ekscelencja Rad. Milošević, poljedelski minister; Iv. Čirić, podpolkovnik in prvi pribočnik kraljev; Živko Kasidolac, major; in dr. Gjaro Jovanović, telesni zdravnik kralja Aleksandra; in konečno štirje komorniki. V Opatiji ostane bajé deset dni.

(Slóvo.) Iz Ptuj, 27. septembra: Ze itak mala četa odločnih in za blagor naroda v istini gorečih ptujskih Slovencev se je zopet zmanjšala za jednega iskrenega pristaša. Zapustil nas je namreč pred nekaj dnevi velespoštovani g. okrajni sodnik Anton Klobučar, da nastopi svojo novo službo med kranjskimi brati v Trebnjem na Dolenjskem. Kako priljubljen in od vseh brez razločka stanú spoštovan je bil g. Klobučar, to je pokazala odhodnica, ki so mu jo priredili prijatelji 21. t. m. v tukajšnjem „Narodnem domu“, h kateri so prihiteli i sosedje od vseh strani, še celo daljni šmarski trg bil je zastopan po velezaslužnem g. dr. Jurteli. Citalnični predsednik g. Gregorič oriše v ličnem govoru velike zasluge odhajajočega prijatelja za čitalnico, kateri je bil skozi celih 14 let svojega bivanja v Ptuj veru in požrtvovalen ud. Nato se je oglašila cela vrsta govornikov, ki so drug za drugim proslavljali odhajajočega g. okr. sodnika kot objektivnega c. kr. uradnika, kot iskrenega in v resnici požrtvovalnega redoljuba ter zvestega prijatelja, kakor sploh vnetega podpornika vsake dobre stvari. V imenu odvetnikov in slovenskega pevskega društva slavil ga je predsednik g. dr. Brumen; v imenu dijaške kuhinje poudarjal je g. prof. Kunstek njega nesebično ljubezen in požrtvovalnost do uboge slovenske mladine; v imenu notarjev govoril je gosp. notar Ožgan, davkarskih uradnikov pristaš g. Lešnik, rojstnega kraja, središča pa g. župan Kočever in še drugi; v imenu duhovščine pa velečast. gg. gvardijan P. Klemens Salamun in kapelan P. Alfonz Svet. Bil je res to večer veselja in navdušenja, katero je priklopelo do vrhunca, ko se je vzdignil g. okrajni sodnik ter prekrasno in ganljivo izpregovoril besede slovesa. Pripovedoval je, v kakšne razmere je prišel v Ptuj pred 14 leti, kako niso imeli ptujski Slovenci še nobenega shajališča, dokler se ni s pomočjo požrtvovalnih redoljubov kupil sedanji „Narodni dom“, ki naj bi za vsakega v Ptuj bivajočega Slovenca bil pravi narodni dom, iz katerega

naj bi pa tudi že skoro na vse strani zasijala zarja probujenosti slovenskega prebivalstva ptujkega mesta. Sklenil pa je svoj govor nekako tako-le: „Nisem pozabil in ne bom tudi nikdar pozabil, da me je slovenska mati govoriti in moliti učila, ter hočem tudi na svojem novem mestu biti in ostati zvest sin svojega naroda, kateremu bom posvetil vse svoje sile po géslu:

„Dolžan ni samó, kar veléva mu stan,
Kar more, to mož je storiti dolžan!“

Po teh iskrenih besedah zadoneli so burni „živio“-klici po dvorani, in vsak udeleženec je bil prepričan, da ptujski Slovenci izgubé res vzornega moža. Po oficijelnem delu pričel se je pod predsedstvom humskega nadučitelja g. Porekarja zabavni del, ki se je odlikoval tudi po tem, da se je v trajni spomin tega večera kmalu nabralo 26 kron za našo dično družbo sv. Cirila in Metoda. Istotako izborno prepeval je kvartet pevcev pod vodstvom g. Zupantiča mile slovenske pesmice, kateremu je pomagala godba „Bojnega društva v Ptuj“ z igranjem slovenskih komadov pomnoževati zabavo. Omeniti še moram, da je došlo več iskrenih telegrafskih pozdravov, in sicer vsi od ormoških Slovencev. — Na mnoga leta!

(Alfonz XIII.) Sv. Oče, naprošeni od Nj. V. kraljeve vladarice za birmskega botra 7 letnemu Alfonzu XIII. so blagovolili pooblastiti za namestnika pri svetem opraviilu nuncija monsig. Cretonija.

(Razstava.) V Sevnici se vrši dne 6. in 7. oktobra razstava živine in poljskih pridelkov; vrhu tega pa bode tudi poljsko orodje in razni gospodarski stroji na razstavi.

Društva.

(Mokronoško „Bralno društvo“) priredi v nedeljo dne 1. oktobra veselico v prostorih gospoda Pleterska s sledečim vspeedom: 1. Anton Nedved: „Kitica slovenskih narodnih pesni“, poje mešani zbor. 2. Abt: „Brodar“, četverosp. 3. Gestrin: „Ece dolor“, deklamacija. 4. Volarič: „Slovenski svet, ti si krasan“, moški zbor. 5. „Svoje glavnéži“, igra v enem dejanju. 6. Volarič: „Pomlad“, mešani zbor. 7. Dr. B. Ipavc: „Domovini“, moški zbor s tenor- in bariton-solo. 8. Volarič: „Gospodov dan“, mešani četverosp. 9. „Župan“, burka v dveh dejanjih. 10. Prosta zabava in ples. — Začetek točno ob 7. uri zvečer. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami.

Inomost, 28. septembra. Cesar in nadvojvode udeležili so se ob 10. uri popoldne odkritja spomenika Andreju Hoferju na Iselski gori. Nebrojna množica pozdravljala jo cesarja z nepopisnim navdušenjem. Na slovesen nagovor gospoda predsednika odbora za napravo spomenika, polkovnika Ulricha, odgovoril je cesar to-le: Z napravo spomenika, h katerega slavnemu odkritju zbrali smo se danes tukaj, so prebivalci Tirolske poravnali dolg hvaležnosti spominu možu, ki je najplemenitejše vtelesenje tirolskega narodnega duha, jednako velik v sreči in nesreči, junak v zmagi in smrti, ki v vsem svojem delovanju ni poznal druge zapovedi, kakor neupogljivo izpolnjevanje dolžnosti, nobenih drugih čuvstev, kakor najzvestejšo ljubezen do cesarja in domovine. Moje srce je čutilo potrebo, da pridem k tej slavnosti v deželo, da se zjedini hvaležnost vladarjeva in narodova. Kot znamenje iz težkih pa tudi iz najslavnejših časov bode ta spomenik v daljši bodočnosti pričeval o krepstih velicah prednikov, katerih spomin bode se dalje ohranil tudi v srcih unukov. Z veseljem gledam tem povodom ljubljani narod Tirolske in Predarlske, poln pijetete, navdušen s pravim domoljubjem in prešinjen s tradicionalnimi čuvstvi one neupogljive zvestobe, katero sem skusil, kakor moji predniki, tudi jaz v jako zgodnji mladosti. Sedaj naj pade zagrinjalo, ki zakriva spomenik. Na cesarjev miglje je palo zagrinjalo, kar se je naznanjalo s streljanjem častne stotnije, grmenjem treh baterij in pokanjem topičev po vseh selih evetoče inomoške doline daleč po deželi.

Inomost, 29. septembra. Po odkritju Andreja Hoferja spomenika dal je cesar si predstaviti sorodnike Andreja Hoferja in drugih pri dogodkih l. 1809 posebno udeleženih oseb. Podal se je potem mej nepopisnim

veseljem prebivalstva v dvorec, pred katerim so defilovali deželni streli iz severne in južne Tirolske v sijajnem sprevedu. Popoldne sta cesar in Karol Ludovik ob kratkem ogledala deželno razstavo, potem sta šla k otvoritvi deželnega strelišča, kjer je cesar odgovarjal načelniku strelcev, da se na- deja, da bodo tirolski in predarelski streli v času nevarnosti zastavili po navadi očetov življenje in imenje za prestol in državo. Nepopisna navdušenost, hoch- in eviva-klici. Ob petih je cesar obiskal vojvodsko dvojico Alečonsko, v Mendelbergu, ki danes slavi svojo srebrno poroko. Ob 6. uri je bil obed, h kateremu so bili povabljeni župani inomoški, tridentski, bregenski in bolzanski. Cesarja povsod pozdravljajo s hoch- in evivaklici. Tirolska in predalska pevska zveza (35 društev s 600 pevci in 2 godbama) pri- redila je na bengalično prekrasno razsvet- ljenem trgu pred dvorcem veliko serenado. Koncem je sto pevcev pélo cesarsko pesem. Cesar in nadvojvoda Karol Ludovik sta prišla na balkon in so ju burno pozdravili. H koncu je predsednikov namestnik inomoškega pev- skega društva zaklical trikrat „Hoch!“ na cesarja. Slavnostni ples v mestnih dvoranah je bil sijajen. Navzočni so bili: cesar, nad- vojvoda Karol Ludovik, grof Taaffe, načel- niki oblastev, dostojanstveniki in plemstvo. Cesar, povsod navdušeno pozdravljen, je jedno uro se živo razgovarjal.

Inomost, 29. septembra. Cesar je odšel s tremi navzočimi nadvojvodami ob polu 8. uri na Iselberg k otvorjenju streljanja. Cesar je gledal sprva streljanje moštva in se je večkrat pohvalno izrekel. Potem je cesar ogledal častniško streljanje, katerega se je udeleževal nadvojvoda Jožef Ferdinand. Bil je povsod jako zadovoljen. Ogledal je znova Hoferjev spomenik. Povsod ga pozdravljajo. Tudi je splošno zadovoljstvo, da se je vče- raj tako posrečil slavnostni spreved, posebno, da so se mnogobrojno udeležili italijanski Tirolci in da so velikanski dokazi udanosti napravili, kakor se kaže, na cesarja naj- boljši vtis.

Inomost, 29. septembra. Taaffe je ob 7. uri 15 minut odpotoval na Dunaj.

Cetinje, 28. septembra. Porta je po- oblastila črnogorsko vlado, da osnuje kon- zulat v Skadru.

Rim, 28. septembra. Kralj je vsprejel ostavko pravosodnega ministra Santa Maria in imenoval na njegovo mesto senatorja Arma.

Madrid, 28. septembra. Ministerski pred- sednik Sagasta je padel s konja in si zlomil levo nogo. — Zdravje maršala Martineza Camposa se je nekaj shujšalo.

Atene, 28. septembra. V Thorikosu pri Laukionu našli so drugi Pompeji, in sicer celo mesto s hišami, zidovi in jedno cesto. Sodi se, da se je kdaj zemlja utrgala in mesto podsula. To odkritje vzbuja veliko za- nimanje.

Umrli so:

26. septembra. Ivana Potokar, čevljarjeva hči, 13 mesecev, Streliške ulice 11, hemiplegia.

28. septembra. Ana Slenkovič, gostija, 39, Kravja dolina 11, dementia paralytica.

V bolnišnici:

26. septembra. Meta Markovič, kuharica, 34 let, srčna hiba. — Neža Žnidarišič, delavčeva žena, 56 let, fractura bas. cran. — Jožef Pezdur, zidar, 25 let, fractura compl. cran.

27. septembra. Jernej Remškar, gostac, 70 let, catarrh. intest. — Katarina Štrekelj, kajzarjeva hči, 3 leta, jetika.

Tuji.

27. septembra.

Pri **Maliču**: Vitez Luschin; Ebengreuth; Wallheim, Spiegler, Marin, Mikulašek, trgovalci; Fürth, Mauterer, Schütz, Szaiwerth, potovaleci; pl. Böck, častnikova sirota; Fälschlein s soprog, z Dunaja. — dr. Maurovich; Kraus, trgovec, z Reke. Pogorelec, zasebnik, s sinom; Wallentschag, restavratör, iz Celja. — Kanta, kapelan, iz Laniš. — Šafer, župnik, iz Du- pelj. — Erzlar, župnik, z Golega. — Lovšin, trgovec, iz Rib- nice. — de Rassignoli iz Spljeta. — Tassini, posestnik, s hčerjo, iz Trsta. — Conda iz Beljaka. — Kielhauser, poročnik, iz Ljubljane. — Schog, potovalec, iz Gradea. — Hünel, sod. pristav, iz Mikulova. — pl. Lenk iz grašćine Raka.

Pri **Stonu**: Kobelt, predsednik; William, operni pevec; Kaindl, Klinger, trgovalci; Kohn, potovalec, z Dunaja. — Mesarovič s hčerjo iz Mitrovice. — Stanko in Jurij Radojkovič in Pešic iz Niša. — Sutter, soproga posestnika, iz Konjic. — Hafner iz Zagorja. — Untem, tovarnar, iz Sibinja. — Finschger

iz Celovea. — Mayer, tovarnar, iz Gradea. — Kovis, vele- tržec, iz Trsta. — Wilfan iz Pulja. — Redlich, poročnik, iz Ljubljane. — Skal, trgovec, iz Prage. — Müller, trgovec, iz Stuttgarta. — Wurdella, trgovec, s soprogo in sinom, iz Topuske.

Pri **avstrijskem caru**: Reppitsch, izdelovatelj tehtnic, iz Celja. — Hafner iz Bele Peči. — Košnik s Primskovega. — Robič s Šenturške Gore.

Pri **Južnem kolodvoru**: Suchy, jurist, in König, tr- govec, z Dunaja. — Porjas z Ogerskega. — Wödling, zaseb- nica, iz Gorice.

Pri **bavarskem dvoru**: Reiner, potovalec, z Dunaja. — Verhune z Brezovec. — Bole iz Ljubljane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v min	toplomera po Celziju				
7. u. jut.	738 4	6 0	brezv.	megla		
2. u. pop.	735 9	16 6	sl. zap.	jasno	0-00	
9. u. zveč.	736 4	9 8	"	"	"	
Srednja temperatura 10-8°, za 3 0° pod normalom.						

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
6%no bolgarsko državno hipotekarno posojilo.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
V zlatu obrestljivi in povračljivi papir za nalaganje denarja. — Vsled mejnarodnih denarnih kriz se vsa zlata posojila jako visoko cenijo in dosegaajo najvišje kurze.
6%no bolgarsko državno hipo- tekarno posojilo 50 24
daje poleg tega še nastopne prednosti. Te so:
Hipotekarno zagotovljeno je na prvo hipoteko v prvi vrsti na železnici Ružuk-Varna in Kaspičan-Sofija-Kistendil in na pristanišča Burgas in Varno.
More se podražiti, ker te obligacije stojé še kacic 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati, da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donasajo.
Popolnoma davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnjost.
Se lahko iztrži, ker se prodaja na borzah na Dunaju, v Berlinu, Amsterdamu in Genfu.
Veliko donasa, po sedanjem kurzu 6½ odstotka.
Menjalna delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstr. 75 B.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Missa in hon. Sacratissimi Rosarii B. M. V.
Ad IV voc. inaequ. cum Organo
composuit Ign. Hladnik.
Op. 19. 479 3-2
Pret. 50 kr.

Uradne in trgovske KOVERTE
s firmo priporoča KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Ljudskošolske knjige
lastne založbe, kakor: 478 4-2
Abecednik, sestavila A. Razinger in A. Žumer;
Prvo berilo in prva slovnica, sestavila A. Ra- zinger in A. Žumer;
Prva nemška slovnica in prvo nemško berilo, sestavili A. Praprotnik, A. Razinger in A. Žumer;
ravno tako vse v tukajšnji kronovini vpeljane
šolske knjige e. kr. založbe knjig
imamo v bogati zalogi in jih razpošiljamo s prvo pošto.
Ign. pl. Kleinmayr in Fed. Bamberg
založna knjigarna v Ljubljani.
Prekupovalcem in takim, ki vzamejo več na jedenkrat, dajemo popust.

Zadnji mesec. Inomostske srečke Zadnji mesec.
à 50 kr.
Glavni dobitek 50.000 goldinarjev. (457 18-7)
Srečke à 50 kr. priporoča J. C. MAYER.

Dunajska borza.			Dne 29. septembra.			Dne 28. septembra.			4% srečke dunajske parobrodne družbe		
Papirna renta 5%, 16% davka	97	gld. 15 kr.	Ogerska zlata renta 4%	116	gld. 45 kr.	Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18	" 50 "	137	gld. —	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96	" 70 "	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	" 05 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23	" — "	18	" 50 "	
Zlata renta 4%, davka prosta	119	" 85 "	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	146	" 50 "	Salmove srečke, 40 gld.	69	" — "	23	" — "	
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96	" 60 "	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161	" 50 "	Windischgraezove srečke, 20 gld.	65	" — "	69	" — "	
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	980	" — "	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	195	" 50 "	Ljubljanske srečke	24	" — "	65	" — "	
Kreditne akcije, 160 gld.	338	" 25 "	Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	98	" 70 "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150	" 75 "	24	" — "	
London, 10 funtov strl.	126	" 20 "	Zastavna pisma	101	" 10 "	Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2882	50	" 50 "	150	" 75 "	
Napoleonond (20 fr.)	10	" 03½ "	Kreditne srečke, 100 gld.	195	" — "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103	" 75 "	10	" 03½ "	
Cesarski cekini	—	" — "	St. Genois srečke, 40 gld.	67	" 75 "	Papirnih rubeljev 100	131	" 25 "	—	" — "	
Nemških mark 100	62	" 07 "									

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšeza dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.
Menjarnična delniška družba „MERCUR“ Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.
Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosegga kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.